

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Bălți din 24 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 august 2015, declarat de inculpatul

Dițu Mihail Vladimir, născut la 21 februarie 1994, originar și domiciliat mun. Bălți, str. Cahul 54, ap. 24.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.06.2014 - 24.04.2015;

Instanța de apel: 27.05.2015 - 12.08.2015;

Instanța de recurs: 14.12.2015 - 02.03.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoreiei Bălți din 24 aprilie 2015, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Dițu Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 4 (patru) ani 8 (luni) închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10000 (zece mii) lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Moraru Vitalie a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că Dițu Mihail, la 26 martie 2014, aproximativ la ora 00:40, prin înțelegere prealabilă și în comun cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctată într-o procedură separată, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe adresa str. Decebal, vizavi de imobilul nr. 131, mun. Bălți, fiind deghizați, aplicând violență nepericuloasă pentru viață, cauzând conform raportului de expertiză medico-legală nr. 138 D din 14 aprilie 2014, leziuni corporale neînsemnate, în mod deschis au sustras de la Țărnă Violina, bunuri în valoare totală de 2368 lei, cu care au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Țărnă Violina, un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, la 26 martie 2014, aproximativ la ora 00:20, aflându-se pe adresa str. Bulgară, în apropiere de casa 43b/2, mun. Bălți, prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctată într-o procedură separată, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând

violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, au sustras în mod deschis de la Moraru Vitalie, un telefon mobil model Nokia 1280, de culoare neagră, în valoare de 300 lei, în care era instalată o cartelă SIM „Orange” cu nr. 068418811, în valoare de 30 lei, bani în sumă de 100 lei, cu care au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, prin ce i-au cauzat părții vătămate Moraru Vitalie, o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 430 lei.

3. Avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, în partea stabilirii pedepsei, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivare apelantul a enunțat, că prima instanță nu a luat în considerație motivele invocate de apărare la judecarea cauzei.

Astfel, pedeapsa penală, potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, are drept scop corectarea condamnatului, ceea ce presupune și conștientizarea de către infractor a faptelor săvârșite.

Respectiv, în opinia apărării, prima instanță nu a efectuat o analiză completă a circumstanțelor cauzei, nu a făcut referire la persoana celui vinovat, ținând cont de calitățile fizice și psihice ale celui vinovat manifestate prin fapta săvârșită, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia, în timpul judecății.

La fel, a subliniat, că în sensul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, o condiție esențială este concluzia instanței de judecată că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită, prerogativa acesteia fiind să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

Prin urmare, instanța de judecată nu a luat în considerație totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv de a avea în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce se referă la personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești, fără a ține cont de prevederile art. art. 7, 75-88 Cod penal.

A mai menționat apărarea, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, a conlucrat cu organul de urmărire penală, cauza a fost examinată în procedură simplificată, a recuperat o parte din prejudiciu, are loc de muncă și nu are antecedente penale.

În concluzie apărarea a susținut, că la caz urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece doar aplicarea unei asemenea pedepse va atinge scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea și corijarea inculpatului.

3.1. Inculpatul Dițu Mihail, la fel a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse neprivative de libertate în privința sa, deoarece a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 august 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Dițu Mihail în săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Totodată, prima instanță a făcut o analiză amplă probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate rezultă pe deplin din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat, că nu există temei legal pentru casarea sentinței în această latură, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61,75 Cod penal.

Cu referire la prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal și art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de apel a remarcat, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsa închisorii pe un termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și constatând că lipsesc circumstanțele prevăzute de art. 90 alin. (1) Cod penal, nefiind posibilă suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a mai accentuat, că prima instanță la stabilirea pedepsei a luat în considerație circumstanțele cauzei, precum și faptul că inculpatul Dițu Mihail a depus cerere întocmită de el personal prin care a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilind pedeapsa în limitele prevăzută de sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, precum și de faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, lucrează ocazional, a săvârșit o infracțiune gravă.

Circumstanțele atenuante stabilite la caz, la care au făcut trimitere apelanții, au fost luate în considerație de prima instanță la stabilirea pedepsei închisorii, redusă până la limita a sancțiunii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Astfel, argumentele invocate în apeluri cu privire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, au fost respinse de către instanța de apel, care a menționat că prima instanță a argumentat imposibilitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că inculpatul Dițu Mihail nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat pentru crime analogice, dar pedeapsa aplicată nu și-a atins scopul, acesta nu a făcut concluzii privind încetarea comportamentului infracțional, prin urmare, prima instanță corect a conchis, că inculpatul Dițu Mihail nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

La acest aspect, instanța de apel a punctat, că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În viziunea instanței de apel, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei săvârșite, corespunde normelor legale, inculpatul a săvârșit două jafuri cu aplicarea violenței, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni analogice, circumstanță atenuantă fiind stabilită recuperarea benevolă, parțială a prejudiciului cauzat prin infracțiune, astfel argumentele indicate în apeluri precum că prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele atenuante ale cauzei, că inculpatul a recunoscut vinovăția, se căiește

sincer de cele săvârșite, a conlucrat cu organul de urmărire penală, cauza fiind examinată în procedură simplificată, a recuperat o parte din prejudiciu, are loc de muncă și nu are antecedente penale, că prima instanță neîntemeiat nu a aplicat în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, au fost respinse ca nefondate.

5. Inculpatul Dițu Mihail, a contestat hotărârile judecătorești adoptate la caz, cu recurs ordinar, fără a invoca careva temeuri pentru declararea recursului din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului, a invocat că instanțele de judecată au comis o eroare la judecarea cauzei, stabilindu-i pedeapsa închisorii pe un termen de 4 (patru) ani, 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Consideră, că prima instanță și instanța de apel nu au luat în considerare prevederile art. art. 7, 61 alin. (2), 75-88 Cod penal, deoarece dânsul de la bun început și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, a conlucrat cu organul de urmărire penală, cauza a fost examinată în procedura simplificată, a recuperat o parte din prejudiciu, avea un loc de muncă stabil, iar aceste circumstanțe, permit aplicarea în privința sa a prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de inculpat, în care a susținut opinia respingerii recursului.

În argumentarea acestei poziții, acuzatorul de stat susține, că instanțele de judecată au motivat suficient soluția adoptată, au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

7. Verificând argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că inculpatul nu a indicat concret un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, însă reieșind din argumentele invocate, Colegiul penal constată că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei, fiind semnalat temeiul de casare, prevăzut de pct. 10) al normei indicate, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

După cum se constată în speță, inculpatul Dițu Mihail a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 4 (patru) ani 8 (luni) închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10000 (zece mii) lei.

Este cert și faptul, că sancțiunea infracțiunii incriminate inculpatului, prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal reține că în privința inculpatului Dițu Mihail, cauza penală a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, la stabilirea pedepsei de către instanțele de fond a fost luată în considerație căința sinceră a inculpatului pentru acțiunile săvârșite, care recunoscând vinovăția a solicitat în scris ca judecarea cauzei penale să fie înfăptuită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, se evidențiază că instanțele de fond corect au ținut cont la stabilirea pedepsei de personalitatea inculpatului, de comportamentul acestuia pe parcursul judecării cauzei și influența pe care o are pedeapsa aplicată în vederea corectării inculpatului, de faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, lucrează ocazional, a săvârșit o infracțiune care face parte din categoria celor grave, cu aplicarea violenței, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni analogice, circumstanță atenuantă fiind stabilită recuperarea benevolă, parțială a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Reieșind din circumstanțele menționate, instanța de recurs constată că instanțele de fond corect au ajuns la concluzia că pentru corectarea inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate, care a fost calculată în concordanță cu rigorile impuse de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei în limitele acestei norme, fiind indicate considerentele neîntrunirii de către acesta a condițiilor necesare pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La caz, fiind acordată deplină eficiență și prevederilor art. 61 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite restricții drepturilor lor.

În viziunea instanței de recurs, argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele la care se face referire în recursul ordinar, au constituit obiect de cercetare la etapa judecării apelurilor, asupra cărora instanța de apel s-a

pronunțat argumentat, astfel că, instanța de recurs însușind pe deplin soluția adoptată, consideră că reluarea acestor motive nu se mai impune.

Față de cele ce preced, Colegiul penal constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În consecință, instanța de recurs concluzionează că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul Dițu Mihail și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul ***Dițu Mihail Vladimir***, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 august 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 aprilie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev